

שלום שלום שלום עכשיו

השבון
נובר
ושב
האח שלמה פרוקי

שימעון פרס יהיה אחד ישראל גלילי, והתשובה של ישראל גלילי ללמה מ- הסוג הזה היא: ככה, פשוט ככה. וכשישראל גלילי אומר ככה, אז חות' מים עליו במערך, ברצון או באי-רצון. על הככה הקודם של גלילי חתמו גולדה מאיר ויגאל אלון, ויבדלו-לחיים גם משה דיין ואבא אבן ויוסי שריד, גם מאיר תלמי וגם ויקטור שמטוב. הככה הזו של ישראל גלילי שלח אל מותם - לפני שמונה שנים היה הדבר - אלפי עלמים ורודי-לחי. הם נהרגו על קו ה- ביטחון הבלתי-עביר של תעלת סואץ, ו- הם מתו על החיץ הטריטוריאלי של רמת-הגולן, ובעיקר הם מתו על קדושת הככה של ישראל גלילי, שכבר ניסח גם את הככה החדש של מפלגת העבודה.

רוח אלפי עלמות ועלמים ורודי-לחיים שיעמדו ושאלו. הם יכולים לשאול למה שולחים אותם למלחמות לפני שניסו לעשות שלום. הם יכולים לשאול למה שארם-אל-שייך חשובה יותר משלום. הם יכולים אפילו לשאול למה הכותל המערבי חשוב יותר משלום. הם גם יכולים לשאול למה פצאל או אריאל או סתם רמת-הגולן חשובות יותר משלום. על השאלה הראשונה, בקשר לשארם-אל-שייך, כבר השיב בגין לשביעות-רצונם של שואלי הלמה. על השאלות הבאות יצט- רך, אולי, להשיב שיעמון פרס, ולשימ- עון פרס אין תשובות לשאלות הללו. מי שיצטרך להשיב על השאלות שיופנו ל-

שלום לך, שלום, שלום-עכשיו. היית תנועה יפה, היית גם תנועה חש- בה, היית. לא פעם ולא פעמיים, כש- הייתי בהפגנות שלך, עם עשרות אלפי העלמות והעלמים ורודי-לחי, צבטתי את לחיי כדי לבדוק אם זה נכון. אסור לזלזל בתנועה כזאת של עשרות אלפי עלמים ועלמות ורודי-לחי. כשעשרות אלפי עלמים ורודי-לחיים עומדים ושואלים: למה? אז מישהו צריך לחפש תשובות, ומי שלא מוצא תשובות נמצא בצרות. ובדיוק מה שהדאיג את בגין, שלא מצא תשובות ללמה של שלום-עכשיו, התחיל להדאיג גם את פרס, כי גם הוא לא ימצא תשובות קלות ללמה של עש-

ישראל גלילי בין רבין, ציפורי ובגין, הונכים את כביש ארון למה? ככה?

לא היו עשרות אלפי עלמות ועלמים ורודי-לחי שיעמדו ושאלו למה. עשרות אלפי ורודי-לחי הם חדשים, יחסית. הם אלה שלמו את לקח האלפים שמתו על קדושת הככה. והאלפים האלה הם כוח מדאיג, המערך, וכל מי שיצא ממנו ובא ממנו, מבינים בפוליטיקה. הכלל הראשון בפר- לטיקה הוא שלכל אחד יש מחיר, ו- הכלל השני בפוליטיקה הוא שמה ש- נשאר לעשות הוא להתמקח על המחיר. בתורת הסוציולוגיה יש שם לטיני לתורת המחירים הפוליטית. השם הוא קואופט- ציה. כאשר רוצים להשתיק ציבור עוב- דים מתמרד או מיעוט אתני זועם או עשרות אלפי עלמים ועלמות עושים קואופטציה למנהיגים שלהם. קואופט- ציה היא צירוף, סיפוח כלפי מעלה. ה- אדונים שבשילטון מספחים אליהם את מנהיגי המרד והזעם, ומנהיגים הללו זוכים לכל סימני הכבוד והמעמד של ה- שילטון, ונעשים הרבה פחות זועמים ו- מרדניים. הם מפסיקים לשאול: למה?

ירדנו לשוחות. איך שההפגזה היתה נגמרת, היינו רואים את המסוק של אריאל שרון יוצא לתל-אביב, להמשיך במאמצים להקמת הליכוד. אריאל שרון אהב מאוד להיות לידנו כשהשמש ב- עיניים של המצרים, ולעסוק בהקמת ה- ליכוד כשהשמש בעיניים שלנו. אנחנו היינו קוראים בעיתון על מאמציו של אריאל שרון בהקמת הליכוד, ומתגרדים בביצים. הרבה מאוד פישפשים היו ב- צומת-צח.

כלום. רק ראיתי מה שחיה. קצת אחרי המלחמה הייתי בצומת- צח מהעבר ההוא של התעלה. המפקד של החזית ההיא היה האלוף אריאל שרון. אלוף מופאר ואמיץ, שגר ב- קראון ועשה חיים, כמו שמספרים. אנחנו לא ראינו. אנחנו ראינו רק את המסוק של אריאל שרון. אחר-הצהריים, כל יום, כשהשמש היתה בעיניים שלנו, היו המצרים פות- חים בהפגזה, ואנחנו היינו יורדים לש- חות. קצת לאחר שההפגזה היתה מס- תיימת, היה נוחת המסוק של אריאל שרון. הוא היה מגיע מתל-אביב, שם היה אריאל שרון עסוק בהקמת הלי- כוד: בבוקר, כל יום בבוקר, כשהשמש היתה בעיניים של המצרים, היתה ה- ארטילריה שלנו פותחת באש, וגם אז

הם מתחילים להשיב: ככה! שימעון פרס לא יכול היה לעשות ב- עצמו את הקואופטציה. זה היה מסבך אותו עם כל חישובי החשבונות שהוא צריך לעשות גם בלי הצרות הללו. אבל לשימעון פרס יש שליח. ולא סתם שליח אלא ר"ץ. ר"ץ רץ כבר עכשיו עם המערך ל- הסתדרות. ר"ץ ירושק עם המערך גם ב- כנסת. תשאלו את ר"ץ לאן הוא רץ כש- היתה ההצבעה בכנסת, בקריאה הרא- שונה, על חוק ירושלים. תשאלו את ר"ץ לאן הוא רץ כשהיתה ההצבעה בכנסת על חוק הבדואים. התשובה היא שר"ץ רץ עם המערך. למה? ככה! כשייגמו הבחירות כבר לא יהיו עש- רות אלפי עלמים ועלמות ורודי-לחי ש- יעמדו ושאלו: למה? המערך ושליחיו היו חכמים מהם גם הפעם, כמו שהיו חכמים יותר מאלפי העלמים ורודי-לחי ששלחו אל המוות - לפני שמונה שנים היה הדבר.

מה אמת? איפה אמת? איזו אמת?

העובד. מה עושה המזל? שיומיים אחרי זה מתפרסמת ידיעה שהשכר הריאלי של העובד דווקא ירד. אז ככה: או שלאמת בהסתדרות יש הגדרה מקורית משלה למילה "שמה", או שיש לה הגדרה מקורית משלה למילים "שכר ריאלי", או שיש לה הגדרה משלה למילה "עובד". וגם זה יכול להיות, שלאמת בהסתדרות יש הגדרה משלה למילה "אמת". אני נוטה להסבר האחרון.

זהו זה תקציר הדו"ח שלי על מילח- מת יום-הכיפורים. אני לא יודע איך בדיוק נובע מהדו"ח הזה שאני בעד דיון לא אצביע אף פעם, וגם לא בעד אריאל שרון או גולדה מאיר ויורשיה, או שותפיהם. לא נשאר הרבה, אבל זה מה שיש.

אני לא יודע מי שס-לב לזה, אבל הבחירות זה לא מה שחיה פעם. מסריח משיעמום. שום דבר מעניין לא קורה, שום דבר לא מרגיז במיוחד ושום דבר לא מצחיק במיוחד. א.נ.ש.ים נגד אל"ף, את"א נגד ש.מ.טע.

רק לעתים רחוקות אני מצליח למצוא משהו מפעים באמת, כמו המודעה של המערך שמודיע לנו ש"אמת בהסתדרות" הצליחה לשמור על שכרו הריאלי של

ב-1980 ירד השכר הריאלי ב-3.3 אחוזים

מאת פוסר, דברי

בשנת 1980 ירד השכר הריאלי והתשלומים למשרת שכיר ב-3.3 אחוזים - הודיע אתמול דובר הלשכה המרכז- זית למטופסימיקה.

הדובר מסר עוד, כי התשלומים ברוטו לשכיר הגיעו בדצמבר 1980 ל-3,828 שקל בממוצע. בנתונים אלה כלול שכר העובדים משה- טחים, שהוא נמוך מזה של היש- ראלים.

בחודשים יולי-ספטמבר 1980, עם תשלום התוספת של 7.5 אחי-

קירוב. בתעשייה לא חלו שינויים בשכר, ובענפי התחבורה והשירותים תיש העסקיים עלה השכר החודשי באחת אחוז.

יועלו דמי אש"ל לעובדי המדינה

שיעורי האש"ל לעובדי המדי- נה, היוצאים בתפקיד אל מחוץ לגבולות שטח השיפוט של מ- קום עבודתם הקבוע, יועלו החל מ-1 באפריל לסכומים הבאים:

אמת בהסתדרות

שמרה על שכרו הריאלי של העובד